

Heleen (49) was net een paar jaar getrouwd met haar tweede man toen ze borstkanker kreeg. Toen ze na de operatie en bestralingen aan de hormoontherapie begon, ging het mis. 'Ik voelde me wankel en raakte de grip op alles kwijt, ook op mijn relatie.'

interview: Esther Smid

'IK HIELD HET LEVEN NIET MEER BIJ, ALLES ONTGLIPT ME, OOK MIJN MAN'

In eerste instantie was Heleens man bezorgd en meelevend toen ze ziek werd. 'Hij was een enorme steun en nam me veel uit handen. Na de behandelingen wilde ik mijn oude leven weer terug, maar ik had door de hormoontherapie last van vermoeidheid, stemmingswisselingen, opvliegers en slape-loosheid. Ik was te moe om het leven bij te houden. Alles ontglipte me, ook mijn man.' Heleens man was steeds vaker buitenshuis met zijn eigen dingen bezig. 'Hij was obsessief aan het sporten en ging vaak motorrijden. Ik vroeg regelmatig of er iets aan de hand was, maar hij ontkende. Doordat ik me zo anders voelde dan normaal, dacht ik dat het allemaal aan mij lag. Ik ging aan mezelf twijfelen en voelde me steeds onzekerder.'

Na een jaar besloot Heleen te stoppen met de hormoontherapie. 'Ik wilde me weer gelukkig voelen en genoeg energie hebben om te werken en een leuke moeder en partner te zijn. Ik durfde het risico aan in ruil voor meer levenskwaliteit.'

KAPOT

Een paar maanden later werd duidelijk dat Heleens man verliefd was geworden en was vreemdgegaan. 'Mijn wereld stortte opnieuw in. Ik was kapot en kon alleen maar huilen. Als ik me sterker had gevoeld, had ik de relatie waarschijnlijk beëindigd, maar dat kon ik niet. Ik hield me vast aan wat er nog was.'

Mijn man hield nog van me, maar vond het moeilijk met mijn stemmingswisselingen om te gaan. Bovendien was ik altijd moe waardoor we nauwelijks leuke dingen deden. Ook in bed was er een kloof ontstaan; er was minder intimiteit en door de opvliegers wilde ik zelfs niet meer knus tegen hem aan liggen. Mijn man dacht dat hij niet meer belangrijk voor me was.

We zijn nu drie jaar verder en houden van elkaar. Maar het wordt nooit meer zoals het was. Het vertrouwen is geschaad. Het lukt me nog niet om hem te vergeven; ik zou het wel willen, maar ik weet niet hoe.'